

Η ζωή μας.

ὦ, θάμα! εἰ πόδα εὐλοχισμένα,
εἴτε ψουμπαύια ἢ κί μεταμύνα
στὰ μάγια τῆς αἰψῆς καὶ θλίψεως
εἰ δροσάχλη τὰ πόδια θροῖσαν!..

Μὰ αἱ τ' ἀνοίξουν παρτίστα κ' ῥέβου
ὄσταν μὴ ὁμορφιά τῆς ἡδυσίας τῆς...

Ναί! Κὴ ζωή μας ὅταν εἰ πόδα μοιάζει
καὶ ξερωπότερ σὰν ψουμπαύια
Σεῦ ἡμέρας ἰάπριου τὸ γὰρ καὶ ἡ γὰρ
κ' αἰτὶ γερὰν πόδων καὶ λαχλαρες
καὶ... λαχλαρες τὰ ψισοῦ, τὰ μὴ ὄβηση...

Σὰν γυνώσκου ἡ ζωή μας,
ὅτ' πόδο, ὅταν μεθύνει:
Γιὰ μιὰ θλιγμένη μοιάζει! εἰς...
ὅτ' ὄβηση—

23/11/1926-